

РЕШЕНИЕ

№ 4527

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9665** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на З. Б. С. от [населено място] срещу Заповед № 3286з-2819/07.08.2023 година на Директор Главна дирекция“Национална полиция“ [населено място], с която последният отказал снемането на полицейска регистрация № 6312 от 28.08.2017 година по описа на 07 РУ при СДВР на З. Б. С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон, като към август 2023 година оспорваният е реабилитиран по право и реабилитацията е основание за заличаване на полицейската регистрация. Искане се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разходи.

В съдебно заседание, оспорваният-З. Б. С. редовно и своевременно призван, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по оспорването- Директор Главна дирекция“ Национална полиция“ [населено място] редовно и своевременно призван не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 81213-267/10.03.2015 година Министър на вътрешните работи оправомощил директора и заместник- директорите на Главна дирекция “Национална

полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация.

На 15.05.2023 година оспорващият депозирал Заявление до Директор ГД“НП“, с което поискал да бъде снет от полицейска регистрация, извършена срещу него.

На 17.05.2025 година до Началник 07 РУ при СДВР от Началник отдел „ИТАНКАО“ при ГДНП е изпратено Писмо, в което е посочено, че във връзка с подаденото Заявление от оспорващия следва да се извърши проверка в Регистър Образец № 1 за завеждане на заявителски материали на 07 РУ при СДВР за ЗМ №15069/04.05.2017 година по описа на 07 РУ при СДВР, какъв е поводът, иницирал регистрирането на заявителски материал / разпореждане на Прокуратурата, сигнал на длъжностно лице или друго, данни за прокурорска преписка, данни за образувано следствено дело и процесуалното му движение, и след извършване на справка да се изготви справка по искането на заявителя и да се приложат копия от установените факти и с оглед кратките срокове за произнасянето по искането на заявителя, информацията следва да постъпи в ГДНП не по-късно от 02.06.2023 година. На 22.06.2023 година до Директор СДВР е изпратено копие от Преписка от 15.05.2023 година, образувана по искане за заличаване на лични данни в информационните фондове на МВР и снемане на полицейска регистрация на З. Б. С., като по данни от „Картотека полицейска регистрация“ - ГДНП лицето има извършена в 07 РУ при СДВР полицейска регистрация № 6318/28.08.2017 година за деяние по чл.316,вр. с чл.308 от НК по ДП № 15069/2017 година и са изпратени копия от събраните доказателства, като е посочено,че е необходимо СДВР да изготви предложение за отказ за снемане на полицейска регистрация № 6312/28.08.2017 година по отношение на оспорващия.

на 12.07.2023 година до Директор ГДНП е депозирано Предложение от Директор СДВР относно издаване на заповед по чл.21,ал.1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, в което е посочено, че в резултат на извършената проверка по молбата на З. Б. С. с отправено искане до Директор ГДНП се е установило, че на лицето е извършена регистрация на основание чл.68 от ЗМВР, като регистрация № 6312/2017 година на 07 РУ при СДВР е извършена по преписка ЗМ-15069/2017 година на 07 РУ при СДВР за извършено деяние по чл.316, вр. с чл.308,ал.2 от НК, като на 06.07.2017 година спрямо З. Б. С. е изготвен Обвинителен акт по прокурорска преписка № 16342/2017 година на СРП, производството е приключило с протоколно Определението на СРС по НОХД №11730/2017 година на СРС, 96 състав за налагане на наказание по Споразумение, като протоколното Определение е влязло в сила на 28.09.2017 година и е предложено да не се снемат полицейската регистрация на оспорващия.

На 07.08.2023 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 32863-2819, с която отказал снемането на полицейска регистрация № 6312 от 28.08.2017 година, извършена в 07 РУ при СДВР на З. Б. С..

Заповедта е връчена на оспорващия на 18.09.2023 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, както и доказателства, представени от оспорващия в хода на съдебното производство- Свидетелство за съдимост на оспорващия, издадено на 31.10.2024 година от СРС със срок на валидност до 30.04.2025 година, видно от което е, че лицето не е осъждано, Удостоверение от СРП от 01.11.2024 година, сочещо, че към 01.11.2024 година срещу З. Б. С. има данни за обвинения по прокурорска преписка

16342/2017 година по описа на СРП, Удостоверение от СРП от 13.11.2024 година, удостоверяваща, че към 12.11.2024 година срещу оспорващия няма повдигнати обвинения по неприключени наказателни производства, като и доказателства, че лицето издало Заповедта е заемало длъжността- Директор Главна дирекция“ Национална полиция“ към датата на издаване на отказа.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед рег.№32863-2819/07.08.2023 година на Директор Главна Дирекция“ Национална полиция“- Комисар,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган- това е Директор Главна дирекция“ Национална полиция“,на когото изрично по силата на чл.68,ал.6 от ЗМВР е предоставено правото да издава заповеди за снемане на полицейска регистрация въз основа на писмено упълномощаване на администратора на лични данни/ Министър на вътрешните работи, на когото изрично последният с нарочна Заповед от 10.03.2015 година е предоставил правото на Директор и Заместник- директорите на ГД“НП“ да издават заповеди за снемане или отказ от полицейска регистрация/ Полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания. Това право е доразвито и залегнало и в разпоредбата на чл.21 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, съгласно която полицейската регистрация се сменя или снемането ѝ се отказва с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица. Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето А. И. към датата на издаване на заповедта е заемал длъжността Директор ГД“НП“ и е бил оправомощен с нарочна Заповед на Министъра на вътрешните работи да издава заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Следва да бъде отбелязано, че правото на Директор ГД“ НП“ е делегирано от страна на Министъра на вътрешните работи и то при изрично предвидена в закона възможност за делегиране на правомощия. Настоящият съдебен състав намира за уместно да посочи, че делегирането представлява възможност, предвидена в закона временно - за определен случай или период от време съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на

множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия/ в това число и на административно-наказателни/, се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани.

Спазени са изискванията за форма по чл.59 АПК с означение на фактическото и правното основание- чл.68, ал.6. от ЗМВР.

При издаване на заповедта ответникът по оспорването е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗМВР, но са настъпили факти, след издаване на Заповедта, с които съдът следва да се съобрази.

Правната регламентация на полицейската регистрация се съдържа в чл.68 от ЗМВР, според която полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. Полицейската регистрация е вид обработване на лични данни за лицата по ал. 1, която се осъществява при условията на този закон. За целите на полицейската регистрация полицейските органи- събират за лицата личните им данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи, дактилоскопират и фотографират лицата, изземват образци за Д. профил на лицата, като за извършване на действията по ал. 3, т. 1 съгласието на лицето не се изисква. Лицата са длъжни да оказват съдействие, да не пречат и да не възпрепятстват полицейските органи при извършване на действията по ал. 3. При отказ на лицето действията по ал. 3, т. 2 и 3 се извършват принудително с разрешение на съдия от съответния първоинстанционен съд, на който е подсъдно престъплението от общ характер, за което е привлечено като обвиняем. По силата на алинея трета на чл.68 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато- регистрацията е извършена в нарушение на закона, наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда, лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание, лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. От своя страна редът за извършване и снемане на полицейската регистрация се определя с наредба на Министерския съвет- Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация. Легално определение на понятието „полицейска регистрация“ е дадено в чл.2 от цитираната Наредба, според която полицейската регистрация е дейност по обработване на лични данни на лицата по чл. 3, която се осъществява при условията на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) с цел защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Данните от полицейската регистрация се съхраняват и обработват в информационните фондове на Министерството на вътрешните работи (МВР) по чл. 28.) Информационната дейност по тази наредба се осъществява по реда, определен в

[ЗМВР](#) и в подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане., като полицейската регистрация се извършва за всяко привличане на лице като обвиняем за извършено престъпление от общ характер, независимо от предишна такава, като се попълва нова карта за полицейска регистрация и се извършва ново фотографиране. Съгласно чл. 18 от Наредбата полицейската регистрация се сменя служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания или наследниците му.

Писменото мотивирано искане за снемане на полицейска регистрация се подава в структурите и звената по [чл. 5, ал. 1](#) от регистрирания или наследниците му, като регистрираният или наследниците му задължително прилагат към искането документи, удостоверяващи наличието на основание по [чл. 68, ал. 6 ЗМВР](#)/ когато регистрацията е извършена в нарушение на закона, наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по [чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс](#)., наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда, лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание, лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

Писменото мотивирано искане и документите, удостоверяващи наличието на основание по [чл. 68, ал. 6 ЗМВР](#), задължително се изпращат в структурата на МВР, която е извършила регистрацията, а ръководителят на структурата на МВР, която е извършила регистрацията, разпорежда извършване на проверка по административната преписка и изготвя мотивирано предложение за снемане или за отказ за снемане на регистрацията съобразно установеното основание по [чл. 68, ал. 6 ЗМВР](#) с приложен към него комплект документи от проверката по преписката, като при проверката се изискват допълнително по служебен ред документи от прокуратурата, съда или друг компетентен орган, удостоверяващи наличието на основание по [чл. 68, ал. 6 ЗМВР](#), както и справка за съдимост на регистрирания, а мотивираното предложение и комплектът документи се изпращат в ГДНП съобразно сроковете за извършване на проверка и издаване на индивидуален административен акт по [Административнопроцесуалния кодекс](#).

От своя страна, в чл. 25, ал. 1 ЗМВР е предвидено, че за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. Органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил. Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ Регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679" и на Закона за защита на личните данни – чл. 25, ал. 2 и 3 ЗМВР. В чл. 26, ал. 1 ЗМВР са предвидени правомощията на органите на МВР при обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство. Изрично в чл. 26, ал. 2 е предвидено, че сроковете за съхранение на данните по ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или

решение на Комисията за защита на личните данни.

Съгласно чл. 27 ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл. 68 се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

В чл. 1 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 година е предвидено, че с тази Инструкция

се уреждат сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи (МВР) във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

В чл. 3 от Инструкцията са посочени обстоятелствата, при настъпването на които се заличават личните данни на лица, които са събрани и обработвани във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

При издаване на Заповедта ответникът по оспорването е спазил регламентираната процедура визирана в Наредбата и Инструкцията и е спазили материално-правните разпоредби, но след издаване на Заповедта са настъпили факти, които следва да бъдат взети предвид от старана на съда по аргумент от нормата на чл.142 от АПК, които следва да бъдат взети предвиди от съда.

От значение за настоящия спор е Решение на Съда на Европейския съюз (ЕС) от 30 януари 2024 г. по дело C-118/2022, NG, [ECLI:EU:C:2024:97](#), според което [чл. 4, § 1, букви в\) и д\) от Директива \(ЕС\) 2016/680](#) на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на [Рамково решение 2008/977/ПВР](#) на Съвета, разглеждан във връзка с чл. 5 и 10, чл. 13, § 2, буква б) и чл. 16, § 2 и 3 от тази директива в светлината на членове 7 и 8 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. Тълкуването на приложимите общностни норми, направено в това решение са задължителни за всички национални съдилища в Европейския съюз, когато разрешават правни спорове и се налага прилагането на тълкуваните от ЕС норми.

В резултат предмет на отправеното преюдициално запитване е: тълкуването на [чл. 5](#) във вр. с [чл. 13, § 2, буква б\) и параграф 3 от Директива \(ЕС\) 2016/680](#) на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година, относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на [Рамково решение 2008/977/ПВР](#) на Съвета, във вр. с чл. 13, § 2, б. (б) и § 3 от същата, допуска ли

национални законодателни мерки, които да водят до практически неограничено право за обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и/или отпадане на правото на субекта на данните за ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните му?

След произнасянето на СЕС (голям състав) с Решение от 30 януари по Дело C-118/22 настоящата инстанция трябва да съобрази даденото в посоченото решение тълкуване което има задължителен характер за съдилищата и за административните органи.

Към настоящия момент няма данни в българското законодателство да са транспонирани разпоредбите на [чл. 4, параграф 1, б. \(в\) и \(д\) на Директива \(ЕС\) 2016/680](#) на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година, съобразно които /в тази връзка и съображение (26) от Директивата/ администраторът на лични данни трябва да установи срокове за изтриването на събраните лични данни или периодичен преглед.

Съобразно Решението на Съда, [чл. 4, параграф 1, букви в\) и д\) от Директива 2016/680](#), разглеждан във връзка с чл. 5 и 10, чл. 13, параграф 2, буква б) и чл. 16, параграф 2 и 3 от тази директива в светлината на [членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз](#), трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Според т. 70 от Решението на СЕС, [чл. 5 от Директива 2016/680](#) оставя на държавите членки да решат дали да определят срокове за изтриването на личните данни или за периодичната проверка на необходимостта от съхранението им, но от т. 45 от Решението следва, че за да се подходящи сроковете за такава периодична проверка трябва- в съответствие с чл. 4, параграф 1, букви (в) и (д) от тази директива и в светлината на [чл. 52, параграф 1 от Хартата-в крайна смета да позволяват изтриване на разглежданите данни, когато съхранението ми вече не е необходимо](#). Според тълкуването на СЕС подобно изискване не е изпълнено, когато, както в случая, единствената хипотеза, в която националното законодателство предвижда такова изтриване по отношение на лице, осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, е настъпването на смъртта му.

Съществено в съображенията на СЕС е задължението на полицейския орган-администратор на лични данни, съхраняващ лични данни, за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, осъден с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително при реабилитация на субекта, да извършва периодична проверка дали това съхранение все още е необходимо.

По този аргумент извършването на проверка в горния смисъл е предпоставка за законосъобразно провеждане на административното производство по [чл. 68, ал. 6 ЗМВР](#) за снемане на полицейска регистрация, иницирано след писмено мотивирано

искане на лице, регистрирано по реда на [чл. 68 ЗМВР](#). Това означава, че в хода на административното производство по [чл. 68, ал. 6 ЗМВР](#) административния орган трябва да извърши проверка за необходимост от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. По същество проверката освен предвидените в [чл. 19 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация](#) действия, трябва да включва събиране и анализ на информацията относно заявителя- субект на данни, не само дали спрямо него са налице предвидените в националното законодателство основания в [чл. 68, т. 1-т. 5 ЗМВР](#) за заличаване на полицейската регистрация, но и на по широк кръг от данни, свързани с личността на субекта на данни във връзка с редица параметри. Те включват естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено с влязла в сила присъда, контекста, в който е извършено това престъпление, евентуалната му връзка с други течащи производства, миналото или профила на осъденото лице, както и други особени обстоятелства, които са известни на органа относими към това лице, вкл. по отношение съществена необходимост от превенция на деяния, опасни за обществото.

Целта на проверката е съпоставка на важността на преследваната с полицейската регистрация цел във всеки конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация (в този смисъл т. 67 вр. т. 62 и т. 69 от Решението по дело С-118/22 г. на СЕС), но в контекст на баланса между обществения интерес, предполагащ правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация, и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни, щом съхранението ми вече не е необходимо.

Резултатите от извършената от административния орган проверка за необходимост, трябва да са обективирани в крайният акт, завършващ производството по [чл. 68, ал. 6 ЗМВР](#), а именно заповедта по [чл. 21, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация](#), и да са част от мотивите на органа за издаване на административния акт.

В конкретния случай, административното производство е иницирано въз основа на писмено искане от страна на оспорващия да му бъде снета полицейската регистрация на дата 15.05.2023 година, в което е посочил извършените полицейски регистрации и съответно на това към искането си приложил писмени доказателства . В хода на административното производство е извършена проверка от назначена комисия, която да установи налице ли са основанията за снемане на полицейската регистрация. Резултатите от проверката са обективирани в Справка за извършена проверка, последната е изпратена на Директор СДВР, а последният въз основа на събраните доказателства изготвил предложение до Директор ГД „НП“, в което посочил, че не следва да се сменя полицейската регистрация, като ответникът по оспорването е издал Заповедта за отказ към момента на издаването и съобразно действащото законодателство. Но предвид Решението на СЕС, настоящият съдебен състав намира, че оспорената Заповед следва да бъде отменена и преписката изпратена за ново произнасяне, при което ответникът по оспорването следва да извърши проверка и да се съобрази с Решението на СЕС и най- вече да извърши проверка дали съхранението на личните данни на оспорващия, свързани с извършената му полицейска регистрация през 2017 година, все още е необходимо за целите, за които те са обработвани или то понастоящем се осъществява в нарушение на чл. 4, ал. 1, б. В и Д от Директива 2016/680.Предвид съображенията на СЕС изложени в Решението, в процесния случай следва да се приеме, че административният орган следва да прецени дали е налице необходимост от

продължаване съхраняването на личните данни на оспорващия и дали това съхраняване все още е необходимо за целите, за които личните данни са били обработвани, включително във връзка със защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Необходимо е административният орган да направи мотивирана преценка дали липсата на данни дали Здравко Б. С. да е извършил ново престъпление от общ характер, в периода след изтичане на наложеното му наказание и представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред. **представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред.**

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива в размер на 10 лева-внесена държавна такса. Оспорващият е представляван от адвокат но в представеното пълномощно липсва договорено, респективно заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основании ечл.177,ал.2 АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № 32863-2819/07.08.2023 година на Директор Главна дирекция“Национална полиция“ [населено място], с която последният отказал снемането на полицейска регистрация № 6312 от 28.08.2017 година по описа на 07 РУ при СДВР на З. Б. С..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ДИРЕКТОР ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“ ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“ ДА ЗАПЛАТИ НА З. Б. С. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 10 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ:

